

go i delegata zarządu komunalnego odsyła do Komisji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego.

Art. 35. Biorący pożyczkę winien udzielać Ministerstwu Zdrowia Publicznego oraz Komisji Funduszu Mieszkaniowego wszelkich wyjaśnień, które urzędy te uznają za potrzebne, oraz zezwalać na zwiedzanie gruntów i budynków, jakoteż przedkładać im sprawozdania roczne i rachunki.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego oraz Komisja Państwowego Funduszu Mieszkaniowego ma prawo poddawać prowadzenie budowy i domy już wybudowane perjodycznym rewizjom. Odnosnie do instytucji państwowych, kooperatyw mieszkaniowych i organizacji społecznych, które w myśl art. 4 ust. o Państwowym Funduszu Mieszkaniowym otrzymały bezpośrednio pożyczkę lub porękę, sprawuje nadto Ministerstwo Zdrowia Publicznego ogólny nadzór w wykonaniu tegoż, w szczególności może przeprowadzać każdego czasu rewizję całego kierownictwa i administracji, przeglądać księgi, korespondencję i inne dokumenty, wysyłać na posiedzenia organów zarządu, rady nadzorczej, walnego zgromadzenia i t. d. reprezentanta bez prawa głosowania, którego winno się na żądanie każdego czasu wysłuchać, badać zamknięcia rachunkowe, bilanse i żądać usunięcia braków.

Koszty tego nadzoru ponosi Państwowy Fundusz Mieszkaniowy.

Art. 36. Wydatki urosłe wskutek załatwiania czynności, wynikających z ustawy o Państwowym Funduszu Mieszkaniowym będą zaspakajane z dochodów tegoż Funduszu; w szczególności należy wynagradzać pracowników Komisji Funduszu Mieszkaniowego z tych dochodów. Z tych samych dochodów należy również zaspakajać potrzeby rzeczowe (najmy, urządzenia i t. d.), wynikające z załatwienia i interesów Funduszu.

Warszawa, dn. 3 lutego 1920 r.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. W. Chodźko

Minister Skarbu:
W. Grabski

Minister Robót Publicznych:
Kędzior

78.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

w sprawie opłat za przewóz podróżnych i bagażu w bezpośrednim pociągu pośpiesznym z Warszawy do Gdańska.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82 z dnia 10 kwietnia 1919 r.) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza, co następuje:

Za przewóz podróżnych i bagażu w bezpośrednich pociągach pośpiesznych z Warszawy do Gdańska przez Toruń i z powrotem pobierane będą opłaty w walucie polskiej za całą odległość.

Opłata jednostkowa od kilometra i osoby wynosi w klasie I-iej — 45 fen., w II-iej — 27 fen., i III-iej 18 fenigów.

Dzieci od ukończonych lat 4 do 10 korzystają z ulgi 50% -owej.

Opłata jednostkowa od 10 kg. bagażu i kilometra wynosi 3 fenigi.

Wszystkie opłaty oblicza się strefami po 10 kilometrów, licząc za pełne strefy i conajmniej za 100 kilometrów.

Warszawa, 14 lutego 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel

79.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

w sprawie opłat w pociągach ekspresowych z Paryża do Warszawy.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dn. 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82, z dn. 10 kwietnia 1919 r.) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam co następuje:

Do czasu zaprowadzenia biletów bezpośrednich do kursujących obecnie w miejsce dotychczasowych pociągów koalicyjnych między Paryżem a Warszawą przez Wiedeń zwykłych pociągów ekspresowych będą wydawane bilety tylko do, względnie od Bogumina. Opłata jednostkowa od kilometra i osoby wynosi w klasie I sześćdziesiąt, a II — trzydzieści sześć fenigów. Dzieci od ukończonych lat 4 do 10 korzystają z ulgi 50% -owej.

Opłata jednostkowa od 10 kg. bagażu i kilometra wynosi 4 fenigi.

Wszystkie opłaty pobierają się co najmniej za 100 km.

Warszawa, dnia 14 lutego 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel